

ನಂಜಕೆಯ ಅಯ್ಯೆ (1:16-18)

ಜಮುನಿಯ ಜನಲಗೆ 1983ನೇಯ ಇಸ್ಲಾಯ ಬಿಶೇಷವಾದ ವರ್ಣವಾಗಿತ್ತು. ಅದಿವನಗಳಲ್ಲ ಎರಡು ಬಿಧವಾದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದಂತ ಶ್ರಮಾಖ್ಯವಾದ ಇತಿಹಾಸಕಾರರ ಜನ್ಮದಿನದ ಆಜರಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಾರ್ಣಾವ್ ಲಾಘರನ 500ನೇಯ ಹುಣ್ಣಹಬ್ಬಿ ಹಾಗೂ ಕಾಲ್ರೋಮಾರ್ಪಣ ನಿ 100ನೇಯ ಹುಣ್ಣಹಬ್ಬಿದ ನೆನೆಹಿನ ಆಜರಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮಾರ್ಕೋನು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ಹಿತಾಮಹ ಅವನ ಈ ತತ್ವವು ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮಪನ್ಮುಕಿ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿತು (ಅನೇಕ ನಾಲ ದೇಹವು ನಹ) ಲಾಘರನು ನುಫಾರಣೆಯ ಜಳುವಳಿಯ ನಾಯಕನಾಗಿದ್ದ ಮದ್ಯಯಾಗದ ಕಾರ್ಯಾಳಾಂಸಂಸಿಂದ ಧಾರ್ಮಿಕ ನ್ಯಾತಂತ್ಯಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿದನು.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಥಂಜದಲ್ಲಿ, ಎರಡು ಬಿಧವಾದಂತ ತತ್ವಗಳು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಕತ್ತಲೆಗೆ ಅರನನಾದ ಸ್ವತಾನಾನ ಶಕ್ತಿಯು ಜನರನ್ನು ಹಾಡದ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಅದರೆ ಕರ್ತವ್ಯನಾದಂತ ಯೆನುಬಿನ ರತ್ನವು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹಾಡದಿಂದ ಜಡಿಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ತತ್ವವು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ತತ್ವವು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ರಳ್ಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಎರಡು ನ್ಯಾಧಾರತ್ವಕ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವುದನ್ನು ಅಯ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬಂತ ನಿರ್ಧಾರದ ಕುಲತಾಗಿ ಯಾಕೇಳಬನು ತಿಳಿದಿದ್ದನು. ಪ್ರೇರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಯಾವುದು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದನು. ನಾವುಗಳ ನಂಜಕೆಯ ಅಯ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದಾಗೆ ನೂರಿನೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ.

ವಂಜನೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಅಯ್ಯೆ (1:16)

ನಾವು ವಂಜನೆಗೆ ಒಳಗಾದಂತ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯಾಕೇಳಬನು ಸಹಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ (1:16). ತಕ್ಷಣದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆ “ನಾವು ಯಾವ ಹೋಸಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದೇಂದೆ?” ಹಿಂದಿನ ಎರಡು ವರ್ಜನಗಳಿಂದ ಬಾಹಿರವಾದ ನಂಕಟ್ಟೆಗಳ ಕುಲಕು ಎರಡು ಉದ್ದೇಶಗಳ ಜಟಿ ಮಾಡಬಹುದು (1:2-4) ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕವಾದ ಶೋಧನೆ (1:13-15). ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೇಳಬನು ತಾನು ಮುಂದೆ ಹೇಳಲಭ್ಯಿಸುವಂತ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹೋಸಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವಂತ ಬಿಷಯವು ಎಜ್ಜಲಕೆಗೆ ಗುರುತರವಾದ ಅಂಶದ ಮನುಷ್ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ (1 ಹೊಲಿಂಥ 6:9, 10; ಗುಲಾತ್ 6:7, 8).

ಅದರಿಳ್ಳುವ ಒಂದು ಗುರುತರವಾದ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ “ಸ್ತ್ರೀಯ ಸಹಾಯರರೇ” ವಂಜನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದಂತೆ ಎಜ್ಜರವಾಗಿಲ. ಇತರಲಿಗಿಂತಲೂ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೇತಾನನು ಹೋಸಂಪಡಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಶೈತ್ಯದ ತಪ್ಪಾದ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರಾದರೆ - ಅವರು ಹೋಸಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ.

ದೇವರ ಶ್ವಾಸಾಯಗ ಅರಿವಿನ ಅಯ್ಯೆ (1:17)

ಸ್ವತಾನಾನು ತಂದೊಡ್ಡುವ ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಂಬಿ, ಹೋಸಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವದರ ಮೊಂತಾರ ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ನಂಗತಿಗಳ ಜರುಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು ಯಾಕೆಂದರೆ, “ವಿಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆ ದಾನಗಳೂ ಕುಂದಿಲ್ಲದ ಎಲ್ಲಾ ಚರಗಳು ಮೇಲಣಿಂದ ನಕ್ಲ ಬಿಧವಾದ

ಬೇಳಕಿಗೂ ಮೂಲಕಾರಣನಾದವಸಿಂದ ಇಂದು ಬರುತ್ತವೆ. ಆತನಿಂದ ಜಂಜಲತ್ವವೇನೂ ಇಲ್ಲ ಅಥವಾ ವೃತ್ಯಾಗುದ ನೂಜನೆಯೂ ಇಲ್ಲ” (1:17) ಈಗಾಗಲೇ ಯಾಕೋಬನು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳ್ಳೆದನ್ನೇ ನೀಡುವದಲಿಂದ, ಪಜನ 13ರಲ್ಲಿ ಇರುವೆಂತೆ ದೇವರು ಕೆಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಪನ್ನಲ್ಲ ಆತನು ಯಾರನ್ನು ಹಾಹಕ್ಕೆ ತೀರೆಹಿನುವದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ನಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು, ಮತ್ತು ನಹಾಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವಾಗಲೂ ತಾನು ಏನು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಂಜಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ದೇವಲಿಂದ ದೂರವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಶ್ರಯಾತ್ಮಿನುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಅನೇಕ ಮೈಲುಗಳ ದೂರವನ್ನು ತ್ರಬಿಸಿ ಟೆಕ್ಕಾನ್ ಹ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಟೇಲರನ: ಗುಲಾಜಿಯ ತೋಳಪನ್ನು, ಟೆಕ್ಕಾನ್ ಹ್ರಾಂತದ ನೀಂಲೆ ಬೆಂಗಳನ್ನು ಮನೊಲ್ಲಿಗಿಯ ಅಜಲಾಯಗಳನ್ನು ಉಕ್ಕೊಳ್ಳಲುಮನ್ನು ಅಥವಾ ಓಜಾರಕ್ ಹರ್ವತವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು; ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಎಲೆಗ್ಜಾಗಲ ಹಾಗೆಂತಾಗಲ ದೇವಲಿಲ್ಲದೆ ಉಂಟಾಗಲ್ಲಿ. ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವರು ಈ ವಾಕ್ಯ ಭಾಗವನ್ನು “ಒಳ್ಳೆಯ” ವರದಾನಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು “ಭಲತ್ರಾಣವಾದ ವರದಾನಗಳಿಗೂ” ಹೋಣಿಸಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯರು ಹಂಜಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾನಗಳಿ (ಆಹಾರ, ಗಾಜ, ನೀರು, ಮುಂತಾದವು), ಎಂಬುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು “ಭಲತ್ರಾಣವಾದ ವರದಾನಗಳು” ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂಭಾಗಿರುವಲಿಗಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿರುವ ಆಳಿವಾದ ದೀರ್ಘಾಗಿವೆ. “ಒಳ್ಳೆಯ ವರದಾನಗಳು” ಕುಲತ್ವ ಈ ವೃತ್ಯಾಗಳನ್ನು ಸತ್ಯವಾಗಿರುವದಲಿಂದ ಯಾಕೋಳಬನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಿಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈ ಅಂಶವು ವೃತ್ಯಾನಪ್ರಭಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶೋಧನೆಗೆ ನಾವು ಒಳಗಾಗುವುದು ದೇವರ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಬಹಿಷ್ಕಾರವಾಗಿರುವದು ಎಂದು ಯಾಕೋಳಬನು ತಿಳಿತ್ತಾನೆ (1:13, 17). ನಂತರ ದೇವರು ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆ ದಾನಗಳನ್ನು ಕುಂದಿಲ್ಲದ ಎಲ್ಲಾ ವರಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ (1:17). ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಗ್ರಲಿನುವದಕ್ಕೆ ಜಡುವದಿಲ್ಲ, ಒಂದು ದಿವನ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಶೀವದಿಸಿ ಮತ್ತು ಮರು ದಿವನ ಶೋಧನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವದಿಲ್ಲ, “ಆತನಿಂದ ಯಾವ ವೃತ್ಯಾಗುದ ನೂಜನೆಗಳಿರುವದಿಲ್ಲ” (1:17; NIV) ದೇವರು ನಮಗೆ ಹಲತ್ರಾಣವಾದದ್ದನ್ನು ಒಳ್ಳೆದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಬಿಂಬಿಗಳ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಿಂಲ್ಲ ಮುಕ್ತಿತವಾಗಬೇಕು. ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಆತಮವಾದದ್ದನ್ನೇ ಅಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಡೇವರ ಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾಣಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಯ್ದು (1:18)

ಇಲ್ಲ ದಾಖಲಾಗಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಮುಂದುವರುತ್ತಾನೆ ನಲುವಾಗಿ, ದೇವರು ಮಾಡಿರುವಂಧರ್ದನ್ನು ಯಾಕೋಳಬನು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರು ಮಾಡಿರುವದನ್ನು ಅವರು ಜ್ಞಾಣಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಅವರು ಸಂಜಕೆಯನ್ನೇ ನುಲಭವಾಗಿ ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾಕೋಳಬನು ಕಾರಣ ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

ವಿಧೇಯರಾದ ಬಿಳ್ಳಿಸಿಗಳಾಗಿ, ದೇವರ ಮೂರು ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಯಾಕೋಳಬನು ತಿಳಿತ್ತಾನೆ (1:18).

ಮೆಂದಲನೆಯದಾಗಿ, “ಅವನು ಅಲಿಸಿಕೊಂಡನು” (NIV) - KJVಯನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳಲಾಗಿದೆ, “ತನ್ನ ನುಜಿತ್ತುದ ಪ್ರಕಾರ” ದೇವರು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ, ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಸಿದ್ಧವಾದ ನರತರ, ಮನುಷ್ಯನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹ್ರಾರಂಜಿಸಿದನು (ರಾತ್ಯ 4:4, 5). ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದು ದೇವರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ (ಪಫೆನ 1:4, 5; 1 ಯೋಹಾನ 2:2; ಮತ್ತಾಯ 11:28). ದೇವರು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನೀಡುವಂಥೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಿಲಿಂದ, ಮನುಷ್ಯರ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು

ಉತ್ತರಣಿಸಿದನು.

ಅರಡನೆಯದಾಗಿ, “ಆತನು ನತ್ಯ ಬೋಧನೆಯ ವಾರ್ತೆರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಹುಟ್ಟಿನಲಾಗಿದೆ.” ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೊಳಬನು “ಪ್ರನಜಣಸ್ವದ್” ಕುಲತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವನು (ಯೋಹಾನ 3:5; ತಿಂಡ 3:5). ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಯ ಮನುಷ್ಯನು ಹಾಡದ ಶಾಬಕ್ಕೆ ಯೀಂನುವಿನ ಮರಣದಲ್ಲ (ಹೂಣಿಲ್ಪಣಿ) ಮತ್ತು ಹೊನ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಎದ್ದು ಬರುತ್ತಾನೆ (ರೋಮಾಪುರ 6:4). “ವಾರ್ತೆದನತ್ಯವು” ನಮ್ಮನ್ನು ಮನ್ಯಾಡಿಸಿ, ಬೋಧಿಸಿ, ಈ ಹೊನ ಹುಟ್ಟಬಿಕೆಗೆ ನಡಿಸುತ್ತದೆ. “ಬಿಲಿಯಾರ್ ಬಾಕ್ಲೆ ಸರಜವಾಗಿ ಇದನ್ನು “ವಾರ್ತೆದ ನತ್ಯವೇ ನುವಾರೆಯಾಗಿದೆ: ...” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹೇಳಿಕೆಯು, ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಬಿಂಬಿಗಳಿಗೆ ನಮನಾಗಿದೆ (ರೋಮಾಪುರ 1:16; ಯಾಕೊಳಬ 1:21; 1 ಹೆಚ್ 1:23).

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, “ನಾವು ಆತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಫಲವಾಗುವದಕ್ಕೆ” ಆತನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದನು. ಚೊದಲ ಎರಡು ಅಂಶಗಳು ಮೂರನೆಯದನ್ನು ತೋಲಿಸುತ್ತವೆ. ಕೈನ್ಯನು ಒಂದು ಬಿಧಿವಾದ “ಪ್ರಥಮ ಫಲವಾಗಿದ್ದಾನೆ.” ಹನ್ನು ಹಬ್ಬಿದ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಫಲವನ್ನು ನಮಹಿಂಸುತ್ತಿದ್ದರು (ಯಾಜಕತಾಂಡ 23:10; ಧರ್ಮಾಂಪದೇಶತಾಂಡ 26:2) ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವು ಅತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದವು. ಹೆಚ್ಚೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ವರ್ಗಾ ಹಿನ್ನಲಾಗಿದೆ, ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಯಾವಾಗೆಲೂ ಉಪಯೋಗಿ ಸಲಾಗಿದೆ (1 ಕೊಲಂಧ 15:20; 16:15; ಪ್ರತಿಂಬಿಂಧ 14:4). ಇದರಿಂದುವ ಭಾವನೆಯನ್ನೇ ಯಾಕೊಳಬನು ಹತ್ತಿಕೆಯಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿ ಅದರಿಂದ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ. ಕೈನ್ಯನು ದೇವರ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಅತಿ ಉತ್ತಮ ಎಂಬುದು ಚೊದಲನೆಯ ಅರ್ಥ. ಅವನು ಪ್ರಥಮ ಫಲ ಎಂಬುದು ಎರಡನೆಯದು.

ಮುಕ್ತಾಯ

ಸ್ವೀತಾನಸಿಂದ ಶೋಧನೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಾಗ, ದೇವರು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾಡಿರುವದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಾವು ಹೊನದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಬಿಕೆಗೂಗಿ, “ಆಯ್ದು” ಗೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದಲಂದ “ಪ್ರನಜಣನ್” ನಾಮ್ಮೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಥಮ ಫಲವಾಗಿಸ್ತೇವೆ.

ಹಿಂದಿನ

¹William Barclay, *The Letters of James and Peter* (Philadelphia, Pa.: Westminster Press, 1960), 63.